

TOELICHTING BIJ DE PARKEERVERORDENING VOOR DE GEMEENTE DINKELLAND

ALGEMENE TOELICHTING

Van oudsher stellen gemeenten parkeerbeleid vast om op lokaal niveau de bereikbaarheid en leefbaarheid te verbeteren. Via een dergelijk beleid kan de verdeling van de vaak schaarse parkeerruimte worden gereguleerd en overlast worden voorkomen. Daartoe kunnen gemeenten betaald parkeren en/of een vergunningensysteem invoeren.

In onze gemeente is voor het betaald parkeren enige jaren geleden de Verordening op de heffing en invordering van parkeerbelastingen ingevoerd. Daarbij wordt voor het parkeren bij parkeermeters of parkeerautomaten een belasting geheven. In deze verordening worden zaken geregeld als het belastbaar feit, de maatstaf van heffing, de belastingplicht, het tarief e.d.

De Parkeerverordening regelt het verlenen van parkeervergunningen met daarbij een aantal verbodsbepalingen, zoals het zonder vergunning parkeren op een plaats voor vergunninghouders en het plaatsen van andere voorwerpen op parkeerplaatsen voor betaald parkeren of vergunninghouders.

Tussen beide verordeningen bestaat een grote samenhang, zodat het zaak is, dat beide verordeningen qua definities op elkaar aansluiten.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

b. motorvoertuigen

Volgens artikel 225 van de Gemeentewet kunnen parkeerbelastingen worden geheven voor het parkeren met voertuigen. De Parkeerverordening beperkt de werking tot motorvoertuigen, zoals bedoeld in het Reglement verkeersregels en verkeerstekens.

c. parkeren

De Parkeerverordening hanteert voor de definitie van het begrip parkeren dezelfde als in artikel 225 van de Gemeentewet.

Artikel 2

Volgens de Verordening Parkeerbelastingen wijzen burgemeester en wethouders de plaatsen en tijden aan voor het parkeren bij parkeerapparatuur. Uit praktische overwegingen verdient het aanbeveling om de bevoegdheid voor het aanwijzen van plaatsen en tijden voor het parkeren met een vergunning eveneens bij het college neer te leggen.

Artikel 3

In dit artikel zijn de basisvoorwaarden opgenomen om in aanmerking te komen voor een parkeervergunning. Voorts regelt dit artikel, dat het college nadere regels kan vaststellen voor het verlenen van een vergunning. Hiervoor is gekozen om praktische redenen. Via een beleidsregel is het eenvoudiger om wijzigingen aan te brengen in de criteria voor het verlenen van de vergunning. De verordening zelf hoeft dan niet telkens te worden aangepast.

Het vierde lid opent de mogelijkheid om een vergunning te verlenen aan personen, die niet voldoen aan één van de vereisten die in het derde lid zijn opgenomen. Dat kunnen b.v. personen of bedrijven zijn, die nog niet in het gebied wonen of gevestigd zijn, maar die dat wel binnen afzienbare tijd gaan doen.

Artikel 4

Volgens de beginselen van behoorlijk bestuur moet binnen een redelijke termijn een beslissing wordt genomen op een aanvraag om een vergunning. Een termijn van acht weken is redelijk. Door de termijnen in de verordening zelf op te nemen wordt duidelijkheid verschaft richting aanvrager.

Artikel 5

De termijnen, waarvoor de parkeervergunningen worden verleend, verschillen sterk van gemeente tot gemeente. Sommigen verlenen de vergunning voor een jaar, anderen voor onbepaalde tijd.

Bij een vergunning voor onbepaalde tijd zijn er voor de burger en het bedrijfsleven minder administratieve lasten, omdat zij niet steeds opnieuw vergunning hoeven aan te vragen. Ook de administratieve lasten van het gemeentelijke apparaat zijn lager dan bij tussentijdse verlenging. Een mogelijk nadeel is, dat eenmaal verleende vergunningen alleen kunnen worden ingetrokken of gewijzigd volgens de in de verordening genoemde criteria. De intrekings- en wijzigingsgronden in artikel 6 zijn echter zodanig ruim geformuleerd, dat inspelen op gewijzigde omstandigheden ook dan mogelijk is. Daarom is in de verordening gekozen voor een vergunning voor onbepaalde tijd ook met het oog op deregulering.

Artikel 6

Met de formulering "kan" wordt bedoeld aan te geven, dat burgemeester en wethouders beoordelen of een parkeerverordening daadwerkelijk moet worden ingetrokken of gewijzigd, als een van de genoemde omstandigheden zich voordoet. De opsomming is limitatief bedoeld. Om andere redenen kan de vergunning dan ook niet worden ingetrokken of gewijzigd.

Artikel 7 en 8

Beide artikelen spreken voor zich en hoeven daarom niet nader worden toegelicht.

Artikel 9

Dit artikel verbiedt het plaatsen van voorwerpen, niet zijnde motorvoertuigen, op parkeerapparatuur- en vergunninghouderplaatsen. Daardoor wordt het normale gebruik van dergelijke parkeerplaatsen belemmerd, hetgeen de beoogde parkeerregulering doorkruist.

Artikel 10

Volgens artikel 154 van de Gemeentewet kunnen gemeenten op overtreding van hun verordeningen een hechtenis van ten hoogste drie maanden of een geldboete van de tweede categorie stellen. Het openbaar maken van de rechterlijke uitspraak kan als bijkomende straf worden gesteld.

Gezien de ernst van een parkeerovertreding lijkt het minder gewenst om daarop de zwaarste strafsanctie te stellen. Er is daarom gekozen voor een hechtenis van maximaal twee maand of een geldboete van de eerste categorie. Het openbaar maken van de rechterlijke uitspraak als bijkomende straf is niet in de verordening opgenomen, omdat hiervan bij parkeerovertredingen weinig effect valt te verwachten.

Artikelen 11, 12 en 13

Deze artikelen spreken voor zich en hoeven niet nader worden toegelicht.